

onal, da ordningen er egnet og ikke er mere restriktiv end nødvendigt for at opnå formålet med tilladelsen.

Ordningen sikrer brugere af musik en let og gennemskuelig måde, hvorpå de kan betale vederlaget til den relevante aktør/organisation. Ved at have en godkendelsesordning sikrer man sig imod, at små og mellemstore virksomheder skal indgå aftaler med flere forskellige rettighedshaverorganisationer med hver deres repertoire,

En sikring af, at små og mellemstore virksomheder ikke bliver mødt med en flerhed af ubestemte krav om vederlagsbetaling, kan ikke ske ved efterfølgende kontrol og lignende, da det vil skabe en retsuklarhed for virksomhederne.

Det følger af direktivets artikel 13, at der skal gennemføres regler for en myndigheds behandling af ansøgninger om tilladelse til at yde servicevirksomhed, såfremt der eksisterer en godkendelsesordning herom. Disse regler skal dels indeholde en tidsfrist for myndighedens behandling af ansøgningerne, dels angive fra hvilket tidspunkt tidsfristen for gennemførelsen af behandlingen løber og dels om muligheden for at forlænge tidsfristen. Dertil kommer, at der skal fastsættes regler for de tilfælde, hvor myndigheden ikke svarer på en ansøgning indenfor den fastsatte frist. Bestemmelser herom vil blive optaget på bekendtgørelsesniveau, da det af lovtekniske grunde findes mest hensigtsmæssigt at fastsætte tidsfrister for behandlingen af anmodninger om tilladelse på bekendtgørelsesniveau frem for på lovniveau. I den forbindelse gøres opmærksom på, at direktivet ikke angiver en minimumsfrist for myndighedens sagsbehandling.

Med forslaget til et nyt stk. 3 indføres en hjemmel for ministeren til at fastsætte nærmere regler på bekendtgørelsesniveau for ministeriets sagsbehandling af den i § 68, stk. 2, nævnte godkendelsesordning.

Til nr. 6

Efter ophavsretslovens § 75a, stk. 1, skal erhvervs-mæssig virksomhed, der på vegne af indehaveren af ophavsretten eller en kontraktmæssig indehaver af denne ret indgår aftaler om offentlig fremførelse af musikværker, godkendes af Kulturministeriet. Det betyder, at en organisation m.v., der forvalter komponisters og tekstforfatters rettigheder til offentlig fremførelse af musik, skal godkendes af Kulturministeriet. På nuværende tidspunkt er organisationen KODA godkendt til at foretage forvaltningen på dette område. Det stilles som betingelse for godkendelse, at organisationen til stadighed er den almindelige landsomfattende organisation til indgåelse af aftaler om offentlig fremførelse af musikværker. Den godkendte

organisation er dermed den, der kan dokumentere den bredeste repræsentation af ophavsmænd på området. Der sker ikke en forskelsbehandling mellem danske og udenlandske rettighedshavere eller -organisationer, da det afgørende er, hvilken organisation der kan dokumentere den bredeste repræsentation.

Ordningen, hvorefter kun en enkelt organisation godkendes, er baseret på det overordnede princip om, at rettighedshaverne skal sikres vederlag for brugen af deres værker, og brugerne af værkerne skal have en let og gennemskuelig adgang til at klarere deres brug.

Det vurderes, at ordningen ikke er diskriminerende, idet andre serviceydere, fx forvaltningsselskaber fra andre EU-lande, vil kunne godkendes. Endvidere er medlemskab af KODA åbent for alle komponister, hvad enten de er danske eller statsborgere i andre EU-lande.

Derfor vurderes tilladelsesordningen, som den følger af ophavsretslovens § 75a at være proportional, da ordningen er egnet og ikke er mere restriktiv end nødvendigt for at opnå formålet med tilladelsen. Ordningen sikrer forbrugerne og erhvervslivet en let og gennemskuelig måde, hvorpå de kan betale vederlaget til den relevante aktør/organisation. Ved at have en godkendelsesordning sikrer man sig imod, at små og mellemstore virksomheder skal indgå aftaler med flere forskellige rettighedshaverorganisationer med hver deres repertoire.

En sikring af, at små og mellemstore virksomheder ikke bliver mødt med en flerhed af ubestemte krav om vederlagsbetaling, kan ikke ved efterfølgende kontrol og lignende, da virksomhederne begår en ophavsretskrænkelser, hvis de ikke har klareret alle rettigheder til de musikværker, som de bruger.

Det følger af direktivets artikel 13, at der skal gennemføres regler for en myndigheds behandling af ansøgninger om tilladelse til at yde servicevirksomhed, såfremt der eksisterer en godkendelsesordning herom. Disse regler skal dels indeholde en tidsfrist for myndighedens behandling af ansøgningerne, dels angive fra hvilket tidspunkt tidsfristen for gennemførelsen af behandlingen løber og dels om muligheden for at forlænge tidsfristen. Dertil kommer, at der skal fastsættes regler for de tilfælde, hvor myndigheden ikke svarer på en ansøgning indenfor den fastsatte frist. Bestemmelser herom vil blive optaget på bekendtgørelsesniveau, da det af lovtekniske grunde findes mest hensigtsmæssigt at fastsætte tidsfrister for behandlingen af anmodninger om tilladelse på bekendtgørelsesniveau frem for på lovniveau. Direktivet angiver ikke en minimumsfrist for myndighedens sagsbehandling.